

Кюстендилски, Пазарджикски и Пловдивски. Всеки щеше да отиде въ този окръгъ, отъ кждѣто е и гдѣто има приятели чрѣзъ които, както и други съмишленници, да агитираме, кои хора да се избѣржтъ за прѣдставители. И, ако се напишеше писмо, да има и печатъ за поголѣма важностъ.

— Че какъ смѣхте да влѣзете?

— Тайнимъ образомъ. Но като видѣхме, че може да се случатъ неприятности, нещастия, ний се отказахме.

— Е, че по този начинъ да се агитира не е ли смѣшно?

— Тѣй бѣше рѣшено. Но азъ се убѣдихъ въ невъзможността на това, отказахъ се, и си отидохъ за Браила.

— А какъ щѣхте да се криете?

— Именно това бѣше най-трудното, и за това зарязахме този проектъ. Това е истина, и Богъ нѣка бжде свидѣтелъ на това.

Прѣдсѣд.: Казахте, че сте зимали пари. За какво ви трѣбваха?

— За облѣкло, защото имаше и голи хора. Отъ смѣтката ще видите каква е работата.

— За какво се готвихте да вършите, като додете въ България?

— За изборитѣ само.

— Че какви избори, когато купувахте: револвери, патрони, ками, бенокли, барометри, и пр.?

— Само единъ револверъ е купенъ, а бенокла е исторически.

— Какви дрѣхы правихте?

— Шаячени. За менъ, Маджункова, Тенева и Радкова, всичко 4 чифта, сини, отъ Сливенски шаекъ, който ни испрати Карастояновъ.

— Дрѣхитѣ еднакви ли бѣха?

— Венчикитѣ еднакви бѣха.

— Отъ гдѣ земахте шаека?

— Карастояновъ ми го прати. Той бѣше дохаждалъ прѣзъ м-ць Декемврий. Доде въ квартирата на Тенева. Видѣ ме, че избирамъ шаекъ, и ми каза, че може да ни испрати изъ България по-добръ. Обѣща ми и ми прати. Азъ му бѣхъ нѣкъ общалъ, че ще му испратя паритѣ отъ послѣ.

— За останалитѣ дрѣхы отъ гдѣ си купихте шаекъ?

— Отъ Панатюрски шаекъ въ Нишъ.

— Всичко колко пари имахте?

— Нейчовъ Вълко получи отъ Бѣлградъ 1000 лева, азъ